

1.) Met de nieuwe Wet natuur kleedt dit kabinet de natuurbescherming volledig uit. Daarvoor heeft zij slechts één reden: zij wil bij haar economische plannen geen last van de natuur, beestjes en plantjes hebben. Ten gevolge daarvan zal het onrechtmatig doorgroeien - met name in de westerse landen - ten koste gaan van de aarde, die nu al nu al vier keer overvraagd wordt. De hier gestelde vraag is dan ook geheel niet op zijn plaats en staat volledig buiten elke realiteit.

2.)

In tegenstelling tot wat deze wet doet, beginnen alle internationale verdragen (waar ons land partij in is) met een algemene zorgplicht ten aanzien van de gehele inheemse flora en fauna en hun natuurlijke verspreidingsgebieden en/of habitat. Pas in latere artikelen reppen deze verdragen en richtlijnen over de specifieke bescherming die met uitsterven bedreigde soorten verdienen. Deze verdragen en richtlijnen gaan uit van nationale beschermingsmaatregelen en bieden dus geen ruimte voor 12 verschillende provinciale invullingen. Dit in tegenstelling tot het voorliggende wetsvoorstel.

3.)

Het kan niet zo zijn dat de versimpeling die deze wet voorstaat er straks toe gaat leiden dat louter internationaal bedreigde soorten door bescherming gehandhaafd worden, terwijl op Nederlandse schaal bedreigde of kwetsbare soorten in hun belang worden geschaad.

Enkele van deze soorten bevinden zich nu al niet in een gunstige staat van instandhouding. Denk hierbij aan boommarter, vuursalamander, eikelmuis en onder andere verschillende orchideeënsoorten. Daarnaast zijn er soorten die door hun leefwijze en de hoge dynamiek en het intensieve landgebruik door ons mensen, alleen in een gunstige staat van instandhouding te handhaven zijn, indien zij extra bescherming genieten.

Meest duidelijke voorbeeld hiervan is de das die extra kwetsbaar is door zijn traditionele leefwijze in sociaal familieverband en eeuwenoude burchten en vaste trekroutes van burcht naar voedselgebieden. Op uitdrukkelijk aandringen van de Tweede Kamer werd voor de das een reddingsoperatie uitgevoerd in nota bene drie vijfjarenplannen. Het was uiteindelijk het eerste succesvolle soortenbeschermingsplan van Nederland. Het zou ronduit verwerpelijk zijn als alle betrokkenheid van velen in het buitengebied en de vele financiële offers en investeringen (alleen al door Rijkswaterstaat is meer dan 90 miljoen euro aan rasters en tunnels besteed) om deze soort uit het diepe dal omhoog te halen om niets zijn geweest. Moet het de bedoeling zijn dat deze staatssecretaris al deze maatregelen belachelijk maakt?